

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 7 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 30 maja 2022 r. – International Foodstuffs/EUIPO – Société des produits Nestlé (TIFFANY CRUNCH N CREAM)**(Sprawa T-321/22)**

(2022/C 276/31)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: International Foodstuffs Co. LLC (Szardża, Zjednoczone Emiraty Arabskie) (przedstawiciel: adwokat J. Blum)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Szwajcaria)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego „TIFFANY CRUNCH N CREAM” – zgłoszenie nr 18 002 077

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 21 marca 2022 r. w sprawie R 2136/2020-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości;
- obciążenie, na podstawie art. 134 regulaminu postępowania przed Sądem, EUIPO i interwenienta kosztami poniesionymi przez skarżącą w niniejszym postępowaniu.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 1 czerwca 2022 r. – Konov/Rada**(Sprawa T-326/22)**

(2022/C 276/32)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Dmitry Konov (Moskwa, Rosja) (przedstawiciel: F. Bélot, avocat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2022/397 z dnia 9 marca 2022 r. ⁽¹⁾, w zakresie, w jakim umieściła ona nazwisko skarżącego w wykazie zawartym w załączniku I do decyzji Rady (WPZiB) 2014/145 z dnia 17 marca 2014 r.;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2022/396 z dnia 9 marca 2022 r. ⁽²⁾, w zakresie, w jakim umieściło ono nazwisko skarżącego w wykazie zawartym w załączniku I do rozporządzenia Rady (UE) nr 269/2014 z dnia 17 marca 2014 r.;
- zasądzenie od Rady, tytułem tymczasowym, kwoty 500 000 EUR za krzywdę poniesioną przez skarżącego;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa do skutecznej ochrony sądowej i obowiązku uzasadnienia. Skarżący podnosi najpierw, że Rada nie podała indywidualnych, specyficznych i konkretnych powodów dających mu wystarczające wskazówki co do zasadności podjętych wobec niego środków ograniczających. Skarżący jest zdania, że zaskarżone akty zostały oparte na podstawie faktycznej, która nie jest wystarczająco solidna i na niedostatecznie dowiedzionych motywach, których wiarygodność jest jedynie abstrakcyjna. Następnie skarżący wskazuje, że Rada przeniosła na niego obowiązek dostarczenia dowodu odciążającego w odniesieniu do zarzucanych mu okoliczności, odwracając w ten sposób ciężar dowodu, co jest sprzeczne z najbardziej podstawowymi prawami do obrony. Wreszcie skarżący powołuje się na niewystarczający charakter podniesionych motywów i brak wiarygodnych i istotnych dowodów na poparcie tych motywów, co jego zdaniem uniemożliwia przeprowadzenie właściwej kontroli sądowej zgodności z prawem wpisania jego nazwiska do spornych wykazów osób objętych środkami ograniczającymi i utrzymania go w tych wykazach.
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie, z tego względu, że skarżący nie miał i nie miałby decydującego wpływu na działalność spółki PJSC SIBUR Holding. Ponadto zdaniem skarżącego spółka PJSC SIBUR Holding nie jest istotnym źródłem dochodów dla rządu rosyjskiego, ani nie ma z nim bliskich związków.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasad proporcjonalności i równego traktowania. Skarżący utrzymuje, że motywy mające uzasadnić zastosowanie wobec niego środków ograniczających są dyskryminacyjne i nieproporcjonalne w świetle realizowanego przez Radę celu.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia praw podstawowych skarżącego, a mianowicie prawa do poszanowania własności, prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego, prawa do swobody działalności gospodarczej i prawa do domniemania niewinności.

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2022/397 z dnia 9 marca 2022 r. zmieniająca decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. 2022, L 80, s. 31).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2022/396 z dnia 9 marca 2022 r. wykonujące rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz.U. 2022, L 80, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 6 czerwca 2022 r. Khan/Conseil

(Sprawa T-333/22)

(2022/C 276/33)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: German Khan (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci T. Marembert i A. Bass)